

ת"פ 58629/01/23 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו רמילה

בית משפט השלום באילת
ת"פ 58629-01-23 מדינת ישראל נ' אבו
רמילה(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל סגל מלכה
נגד הנאשמים		אחמד אבו רמילה ע"י ב"כ עוה"ד אור תמיר ובן עמר

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, אחמד אבו רמילה (להלן: הנאשם) הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, נהיגה בזמן פסילה- פסילת בית משפט - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (להלן: הפקודה), נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים לפי סעיף 10 (א) לפקודה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל - 1970.
2. עובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם, מפורטות בהרחבה בהכרעת הדין מיום 23.10.2023. בקליפת אגוז אספר כי ביום 20.1.2023 נהג הנאשם ברכב בהיותו פסול לנהיגה, לאחר שבית משפט השית עליו פסילת רישיון למשך 30 חודשים. שוטרים אשר הבחינו בנאשם מבצע עבירת תנועה קראו לו לחדול מנהיגתו ולעצור, אולם הוא לא שעה לבקשתם, המשיך בנסיעתו, ורק בהמשך עצר את הרכב, ונמלט. בהמשך אותר הנאשם על ידי אחד מהשוטרים שדלקו אחריו, והוא נעצר. עוד אבהיר, כי לאחר מעצרו של הנאשם התברר כי מעבר לפסילת הרישיון, רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שנתיים (משנת 2015), וממילא הוא נהג ללא פוליסת ביטוח תקופה.
3. ביום 9.11.2023 נשמעו הטיעונים לעונש.

הטיעונים לעונש

4. התביעה בטיעוניה לעונש ביקשה לקבוע מתחם ענישההנע בין 15 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וביקשה למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם. כן עתרה המאשימה להפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם (לטענתה) באופן מצטבר למאסר שיוטל עליו, וכן להשית עליו ענישה מרתיעה צופה פני עתיד, קנס משמעותי וכן התחייבות להימנע מעבירה. אשר לרכיב הפסילה שיש להטיל על הנאשם; לאור עברו התעבורתי עתרה המאשימה לעשות שימוש בהוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודה ולהשית עליו פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם הסיכון לציבור ומשתמשי הדרך בעצם נהיגתו של הנאשם בהיותו פסול מעשות כן בהוראת בית המשפט. עוד נטען כי הנאשם פגע בסדר הציבורי בכך שלא שעה להוראות השוטרים לעצור את הרכב, ואף ניסה להימלט מהם. לשיטת המאשימה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה ומשקפת זלזול של ממש בהחלטות בית המשפט שכן "עזות המצח שיש לנאשם בתיק זה לעבור את העבירות הללו כשמעל ראשו לא רק מרחפים מאסרים מותנים אלא מרחף עונש של מאסר של ממש, מדובר במי שביצע את העבירות אחרי שבתיק קודם ביקש לעכב את ביצוע עונש המאסר...".

המאשימה הפנתה לגזר דינו הקודם של הנאשם, בגינו הוא מרצה כעת מאסר ולנסיבותיו הדומות לעבירות בהן הורשע בתיק דנא. כן הדגישה את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, אשר הורשע למעשה בפעם הרביעית בעבירה של נהיגה בפסילה. משכך כאמור עתרה למקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם הענישה, ולהורות על ריצוי המאסר במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה.

התביעה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

5. ההגנה בטיעוניה לעונש הדגישה כי פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה כמו גם פסיקה שהוגשה מטעם ההגנה מלמדים כי העונש הראוי במקרה דנא הוא מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. במקרה זה סברה ההגנה כי "נקודת המוצא היא אותם 7 חודשים שנתן כב' השופט ברגר בפסילה השלישית (הכוונה לתיקו הקודם של הנאשם - ג.א.), אנו סבורים שבתיק זה צריך להוסיף מעט...".

לשיטת ההגנה, המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם איננו בר הפעלה במקרה זה, מאחר שבמעמד מתן גזר הדין הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע עונש המאסר ולא היתה מחלוקת כי העבירות מושא תיק זה נעברו עת היה הנאשם בתוך תקופת עיכוב הביצוע. לעניין זה הפנתה ההגנה להלכה שנקבעה במסגרת ע"פ 7510/00 **במנוקלר נגד מ"י** (9.5.2002) (להלן: עניין במנוקלר).

ההגנה הדגישה כי הנאשם נוהג משנת 2015, ומכאן שלא ניתן לומר כי לחובתו עבר תעבורתי מכביד, בשים לב לעובדה כי לא הורשע בעברו בעבירות מסכנות חיי אדם, דוגמת נהיגה בשכרות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נעצר במסגרת תיק זה ביום 20.1.2023 וכי מיום 29.1.2023 החל בריצוי תקופת

מאסר במסגרת תיקו הקודם. בשים לב לעובדה זו מדובר במי שנתון בסטטוס של שפוט עצור, וככזה נמנעו ממנו התנאים של אסיר מן המניין. כך למשל לא זכה לביקורים פתוחים ועל כן לא פגש בילדיו, ובעיקר חסר את בתו התינוקת משך כל התקופה. בנוסף, לא זכה להשתלב בתכנית טיפולית, ולא יצא לחופשות, ודבר זה אף עלול להשפיע על השיקולים לשחרורו המוקדם.

הסניגור הוסיף כי הנאשם נשוי ואב ל- 2 בנות, הקטנה כבת שנתיים.

אשר לעונש פסילת הרישיון שיש להשית על הנאשם, לטענת ההגנה אין זה מידתי להשית עונש של פסילה בת 10 שנים, ומכל מקום סוגיה זו נדונה על ידי המותב הקודם שדן בעניינו של הנאשם, אשר החליט שלא להפעיל את הוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודה. משכך לשיטת ההגנה "זאת אומרת שדבר כזה כבר נדון ולכן אי אפשר לבוא ולהגיד עוד פעם 40א. זו הפרשנות שלי."

ההגנה הפנתה את בית המשפט לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

6. הנאשם בדברו האחרון לעונש, אמר לבית המשפט:

"אדוני השופט אני מבקש להתחשב בי אני אבא ל 2 בנות קטנות בבית. אני רוצה לשלם את החוב שלי לחברה ולחזור לילדות שלי, אני רוצה לבנות את התא המשפחתי שלי, לחזור לדרך השיר. אני מתחרט על הדברים שעשיתי."

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם השמירה על ביטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, וכן החובה לכבד את שלטון החוק בכללותו והחלטות שיפוטיות בפרט; ההגנה על הסדר הציבורי ועל יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע עבודתם נאמנה. הפרה ופגיעה בערכים אלה עלולה להביא לנזק ואובדן חיי אדם.

8. על החומרה הגלומה בביצוע עבירות תעבורה ובראש ובראשונה עבירת הנהיגה בזמן פסילה, יפה קביעת בית המשפט העליון ברע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.2012):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים

בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

וכן ראו את רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.2007):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברף בינוני. הנאשם נהג בזמן שידע כי הוא פסול נהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף, וממילא ללא ביטוח, תוך שהוא מנסה לחמוק מהשוטרים. כל זאת עשה הנאשם, בטבורה של עיר, בשעות הבוקר כשהוא אינו מקפיד על חוקי התנועה, ואינו שווה להוראות שוטרים הכורזים לו לעצור. חומרה נוספת ניתן לראות בעובדה כי רק כחודש לפני כן נגזר דינו של הנאשם בשל עבירות דומות, בין היתר נהיגה בפסילה, והוא שב לסורו, תוך זלזול מוחלט בהוראות החוק ובית המשפט, בעוד עונש מאסר תלוי ועומד נגדו.

10. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הצדדים כאמור הגישו פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים.

§ רע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2023): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה ברכב בזמן פסילה; שימוש ברכב שנאסר בשימוש; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע; ונהיגה ללא ביטוח; בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית נע בין 7 עד 20 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה שנעה בין 6 עד 5 שנים. על המבקש נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי כך שסך הכל ירצה 14 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 36 חודשים ועונשי פסילה ומאסר מותנים. הצדדים ערערו לבית המשפט המחוזי, ערעורו של המבקש נדחה וערעור המדינה התקבל. נקבע כי המבקש ירצה 20 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל בית המשפט המחוזי את סעיף 40א (א)(1) לפקודה ודן את המבקש לפסילה בפועל של 10 שנים. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת וכי נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן חמורות ביותר ומצדיקות ענישה ביד קשה על מנת להעביר מסר מרתיע.

§ רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח; בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי עד עשרים חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה בין שנתיים עד 10 שנים, וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה

לתקופה של 30 חודשים וכן הפעלת מאסר מותנה, הפעלת התחייבות, וענישה נלווית. הערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, ובית המשפט העליון דחה אף הוא את בקשת הערעור וקבע כי לא נמצא שהעונש שהושת על המבקש סוטה ממדיניות הענישה המקובלת.

§ עפ"ת (חי') 52229-12-21 **חוסין נ' מדינת ישראל** (17.1.2022): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף ונהיגה ללא רישיון נהיגה; **בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 עד 20 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין 3 עד 8 שנים**. על המערער, אשר נהג בפסילה זו הפעם השלישית, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר כך שירצה תקופת כוללת של 16 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 5 שנים וכן עונשים נלווים נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את טיעוני המערער וקבע כי בית המשפט קמא מסר לצדדים הצעה קונקרטי לפיה המערער ירצה 8 חודשי מאסר (כולל הפעלת המאסר המותנה) והפסילה תהיה למשך 20 חודשים, והמשיבה **הביעה הסכמתה** להצעה זו. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שהוצע סביר ומשקף איזון ראוי בין כלל השיקולים, הערעור התקבל, עונש המאסר בפועל הועמד על 8 חודשי מאסר, המאסר המותנה הופעל בחופף כך שהמערער ירצה תקופה כוללת של 8 חודשי מאסר, ועונש הפסילה יועמד על 20 חודשים ולא 5 שנים כפי שקבע בית המשפט קמא. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

§ עפ"ת (מרכז) 38354-03-15 **שלבאיה נ' מדינת ישראל** (23.3.2016): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף; נהיגה ללא ביטוח; **בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 עד 20 חודשי מאסר בפועל**. על המערער, שנהג בפעם הרביעית בזמן פסילה נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי ופסילה בפועל למשך 11.5 חודשים. בית המשפט המחוזי, לא מצא להתערב בגזר הדין של בית המשפט קמא וקבע כי תוצאתה של נהיגה בפסילה בשנית, היא מאסר בפועל.

§ פל"א (בת-ים) 3432-07-23 **מדינת ישראל נ' מימון אסולין** (10.9.2023): הנאשם הורשע בשתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה. **נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר, ופסילה הנעה בין מספר חודשים עד 10 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס**. על הנאשם, שזוהי הרשעתו השלישית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל (מאסר מותנה בן 6 חודשים הופעל בחופף), מאסר מותנה לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון למשך 20 חודשים, הפעלת פסילת רישיון לתקופה של 6 חודשים ופסילה מותנית לתקופה 6 חודשים למשך 3 שנים.

§ פל"א (עכו) 8812-12-20 **מדינת ישראל נ' נמיראת** (31.5.2022): הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (3 עבירות) ונהיגה ברכב ללא ביטוח; **נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה, בנסיבות מקלות, עבר תעבורתי שאינו מכביד או סיכויי שיקום ברורים ועד שנות מאסר במקרה**

של עבירה חוזרת ועבר תעבורתי מכביד, מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה נע מ-12 עד 5 שנות פסילה לצד רכיבי ענישה נוספים. על נאשם, אשר לו ותק נהיגה קצר יחסית, ללא רישום פלילי, אשר הביע רצון כן בשיקום נגזרו 250 שעות לתועלת הציבור, מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים ופסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 1,500 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך של 2,500 ₪.

11. בנוסף מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

§ רע"פ 2910/20 מוחמד נ' מדינת ישראל (7.5.2020) : נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה ברכב בזמן פסילה (שתי עבירות) נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ; ושימוש ברכב ללא תעודת ביטוח (שתי עבירות); בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין הארכת תקופת המאסר המותנה ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה, לצד פסילת רישיון לתקופה של בין שנה ל-4 שנים. על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות בחופף להפעלת עונש מאסר מותנה של 4 חודשים; 6 חודשי מאסר על תנאי; פסילת רישיון לתקופה של 14 חודשים במצטבר והפעלת פסילה מותנית ובסך הכול 17 חודשי פסילה; פסילה על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר המותנה שהיה תלוי נגדו, כך שנגזרו על המבקש בסך הכול 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, החמיר בית המשפט המחוזי בעונש פסילת הרישיון כך שיעמוד על תקופה של 24 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת, וקבע כי יתר רכיבי הענישה יעמדו על כנם.

בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור וקבע כי : " **נהיגה בזמן פסילת רישיון עשויה, בנסיבות מסוימות להצדיק עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. דברים אלו נכונים ביתר שאת בעניינו של המבקש, אשר הפר פעם אחר פעם צו שיפוטי ונהג ברכב חרף פסילת רישיונו ובעוד תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בגין עבירות תעבורה.**"

§ רע"פ 1883/19 ביטון נ' מדינת ישראל (28.3.2019) : המבקש הורשע בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ועד 20 חודשי מאסר בפועל, אך השית על הנאשם עונש החורג לקולא מהמתחם שנקבע, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש, והעמיד את עונש המאסר על 20 חודשים (הכוללים הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובת המשיב) וכן השית עונש פסילה בן 42 חודשים הכוללים הפעלת הפסילה המותנית. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות מאת ההגנה לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

§ רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.2019): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון בתוקף, ללא רישיון רכב וללא פוליסת ביטוח בתוקף; בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישיון הנהיגה למשך שנים ארוכות. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל (כאשר תקופת מאסר זו כוללת הפעלת עונש מאסר מותנה) ועונשים נוספים.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש נגד גזר דינו, וקבע כי: **"לפנינו עבריין תנועה רצידיביביסטי אשר מזלזל בצווי בית המשפט ובחוקי התנועה ולפיכך פסק דינו של בית משפט קמא מושתת על אדנים איתנים, שכן הוא מבוסס על פסיקת בית המשפט העליון ועל ההלכה הנוהגת."** בית המשפט העליון קבע כי העובדה שהמבקש נהג בפעם השלישית בזמן פסילה מצדיקה עונש מאסר בפועל כפי שנגזר עליו ודחה את בקשתו.

§ רע"פ 5244/17 תורגמן נ' מדינת ישראל (12.9.2017): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר ממושך לרבות רכיבי ענישה נוספים. על המבקש נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת שני מאסרים מותנים שעמדו לחובתו (באופן חופף); מאסר מותנה; 4 שנות פסילה בפועל; 10 חודשי פסילה מותנית וכן הופעלה התחייבות כספית בגובה 10,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש, ועונש המאסר הועמד על 20 חודשים הכוללים הפעלת המאסרים המותנים; בוטלה ההתחייבות שהופעלה ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

בית המשפט העליון קבע כי המבקש נהג ברכב ביודעו כי רישיונו נפסל בשלושה הליכים משפטיים קודמים, וכי העונשים שהוטלו על המבקש בעבר לא סיפקו את ההרתעה הנדרשת, העונש שהוטל מאזן בצורה ראויה את כלל השיקולים ולא נמצא מקום להתערב בו.

§ עפ"ת (מחוזי ב"ש) 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גניים (20.1.2020): במקרה זה נהג המשיב בזמן פסילה כאשר נגדו חמישה גזרי דין שונים אשר בכל אחד מהם פסילה תלויה ועומדת כנגדו, ובסך הכל תלויים ועומדים נגדו 88 חודשי פסילה בפועל. כן נהג עת שרישיון הנהיגה פקע מעל 14 שנה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שכלל עונש מאסר בפועל הנע בין 6 ועד 20 חודשים.

12. לאור האמור לעיל, נוכח נסיבות המקרה דנא בשילוב מדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, ביחס לכל העבירות אותן עבר הנאשם, נע בין 4 חודשי מאסר הניתנים לריצויו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר, ופסילת רישיון נהיגה הנעה בין 24 חודשי פסילה ועד 4 שנות פסילה.

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בגין עבירות איומים ואלימות וכן עבירת הפרעה לשוטור בגינה גם הורשע בתיק דנא. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר. עברו התעבורתי של הנאשם כולל 14 הרשעות קודמות, מתוכן 3 הרשעות קודמות בגין נהיגה בזמן פסילה וכן הרשעות בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה איננו בתוקף. בנסיבות אלה, ומשזו הפעם **הרביעית** בה נוהג הנאשם בפסילה, לא מצאתי לנכון לאמץ את טענת ההגנה לפיה עברו התעבורתי איננו מכביד. הנאשם שב ונוהג בעת היותו נתון בפסילה, ומלמד על עצמו כי הוא מזלזל בצווי בית המשפט ובחוקי התנועה.

14. הנאשם ביצע את העבירות שעה שתלוי ועומד כנגדו עונש מאסר (של ממש) בגין אירוע דומה. גזר הדין ניתן כחודש לפני ששב וביצע את העבירות נשוא תיק זה. נחדד- בעוד המתין הנאשם לריצוי מאסר שהושת עליו (נוכח "עיכוב ביצוע") בגין אותן העבירות ממש, הוא שב וביצע אותן.

התנהלותו זו של הנאשם מאירה את דבריו האחרונים באור מעט ספקני ביחס לנטילת האחריות והחרטה, עם זאת בהחלט יש לקוות כי הפעם ישכיל הנאשם לשנות את דרכיו.

15. הנאשם כבן 27, נשוי ואב לשתי בנות קטינות, הקטנה שבהן תינוקת. ברי כי מעצרו הממושך ועונש מאסר שיגזר עליו אכן מקשים עליו ועל משפחתו.

16. בנסיבות אלה מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק הבינוני עליון במתחם הענישה שקבעתי.

17. אשר לעונש המאסר המותנה אותו עתרה המאשימה להפעיל, לא מצאתי כי ניתן לעשות כן; בעניין במנוקלר, נקבע כי בעת תקופת עיכוב ביצוע עונש מאסר שהוטל לא תחול תקופת תנאי שיפוטית, אלא אם כן קבע אחרת בית המשפט אשר גזר את העונש. בענייננו, קבע כב' השופט ברגר כי המאסר המותנה יחול בכל מקרה **מיום שחרורו** של הנאשם ממאסר, כך שעת ביצע הנאשם את העבירות בהן הורשע טרם החלה תקופת התנאי.

18. אני דוחה את טענת ההגנה לפיה לא ניתן להפעיל את הוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה. אכן, ערב גזר דינו הקודם של הנאשם לא טענה המאשימה להפעלת סעיף זה, ובשל כך נמנע בית המשפט מלהטיל פסילה כקבוע בחוק, והסתפק בהטלת פסילה בת 20 חודשים; אולם אין בכך משום "השתק" המונע מהמאשימה לעתור להפעלת הוראת החוק כעת, בפרט כשהנאשם עצמו שב ומבצע את אותה העבירה. לא בכדי נקט המחוקק בסנקציה הקשה של הטלת פסילה שלא תפחת מעשר שנים כנגד מי שהורשע בעשר השנים האחרונות בפעם השלישית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה; עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה אחת מין העבירות החמורות בפקודת התעבורה כשבצידה עונש של עד שלוש שנות מאסר. מששב הנאשם ונהג בפסילה בפעם **הרביעית**, הוכיח זה במעשיו כי ראוי שתוטל עליו פסילה משמעותית כפי שמצא המחוקק לקבוע. עם זאת, מצאתי לקבוע כי הפסילה שתוטל תרוצה בחופף לפסילה בת 20 חודשים שהוטלה על הנאשם בגזר הדין הקודם.

19. בכל הנוגע לעתירת ההגנה להתחשב לעניין העונש בתקופת היותו של הנאשם במעצר על אף שריצה במקביל עונש מאסר במסגרת תיק אחר, לא מצאתי בנסיבות העניין לעשות כן. לעניין זה, אפנה לת"פ (רמ') 50145-08-20 **מדינת ישראל נגד פלוני** (28.3.2023) במסגרו נדרש חברי כב' השופט הישם אבו שחאדה להלכה הנהוגה בעניין זה כך:

"ההלכה היא שבמקום שבו נשללה חירותו של נאשם ללא קשר למעצר, כדוגמת מקרה בו הוא מרצה זה מכבר עונש מאסר, הרציונל של "הימנעות מכפל ענישה", מאבד מערכו. ולכן, ההלכה היא כאשר נאשם מרצה ימי מעצר בחופף לעונש מאסר אחר, ימי מעצר אלה לא ינוכו מן העונש שיוטל עליו (ע"פ 2805/15 סג"ר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.7.17) פסקה 19; ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.6.18) פסקה 20). וזאת, גם אם החפיפה פגעה באפשרותו של הנאשם לבקש הטבות שונות להן היה זכאי בכובעו כ-"אסיר" (ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.12.16) פסקה 27; ע"פ 3924/17 אלבז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.7.17) פסקה 10).

משכך, אני קובע כי מתקופת מעצרו של הנאשם ינוכו רק הימים בהם היה עצור במסגרת תיק זה, אך לא הימים בהם היה אסיר שפוט.

20. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר** - עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים. מעונש המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם **בהם לא היה שפוט**, על פי רישומי שב"ס. יתרת המאסר תצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם.

ב. **פסילה בפועל** - אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך 10 שנים מיום שחרורו בהתאם להוראות סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה. מתוך תקופה זו ירוצו 20 חודשי פסילה בחופף לעונש פסילה בן 20 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 4295-08-21. יתרת תקופת הפסילה תרוצה באופן מצטבר לכל עונש פסילה אותו מרצה הנאשם.

ג. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות של הפרעה לשוטר ונהיגה בזמן פסילה.

ד. **פסילה על תנאי** - אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע מעל חמש שנים.

ה. **קנס** - קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.